

Diumenge II (B) d'Advent

Text de l'Evangelí (Mc 1,1-8): Comença l'Evangelí de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit: «Jo envio davant teu el meu missatger perquè et prepari el camí. És la veu d'un que crida en el desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu les seves rutes». Es presentà Joan, (...) i predicava així: «Després de mi ve el qui és més fort que jo, i jo no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li les corretges de les sandàlies. Jo us batejo amb aigua, però Ell us batejarà amb l'Esperit Sant».

"Déu-que-ve"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, iniciant el nou cicle anyal, l'Església —com Joan el Baptista— renova el seu anunci a tots els pobles i el resumeix en dues paraules: "Déu ve". No usa el passat (Déu ha vingut) ni el futur (Déu vindrà), sinó el present: "Déu ve". Es tracta d'un present continuat, és a dir, d'una acció que es realitza sempre: està succeint, succeeix ara i succeirà sempre en el futur. En tot moment "Déu ve".

Un dels trets essencials i característics de Déu és que és el "Déu-que-ve". L'únic vertader Déu, "el Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob" no és un Déu que roman al cel, desinteressant-se de nosaltres i de la nostra història, sinó que és el "Déu-que-ve". És un Pare que mai deixa de pensar en nosaltres. Bo i respectant totalment la nostra llibertat, desitja trobar-se amb nosaltres i visitar-nos: és també el "Déu-amb-nosaltres".

—Jesús ve perquè desitja alliberar-nos del mal i de la mort, de tot el que impedeix la nostra vertadera felicitat: Déu ve a salvar-me.